
Математичне відділення Харківського університету у ХХ столітті (1917-1960)

До року математичної освіти в Україні (2020-2021)

У 1920 році відбулася докорінна перебудова Харківського університету. На базі Харківського університету була створена Академія теоретичних знань, її ректором був професор математики А.П. Пшеборський. Академія проіснувала менше одного навчального року. Вже у 1921 році вона була ліквідована, натомість створено Харківський інститут народної освіти (ХІНО). Лише у 1933 році університет було оновлено.

У 1921 році у Харкові було засновано 38 науково-дослідних кафедр. У ХІНО 4 кафедри з математики і механіки: математичного аналізу; геометрії; теорії ймовірностей і математичної статистики; теоретичної механіки. Останні дві кафедри через рік були об'єднані у кафедру прикладної математики під керівництвом С.Н. Бернштейна. Співробітниками науково-дослідних кафедр даного інституту могли бути і вчені інших інститутів, навіть з інших міст.

У 1930 р Харківський інститут народної освіти (ХІНО) припинив існування. На його базі було створено два самостійних інститути: Фізико-хіміко-математичний інститут (ХФХМІ) і Педагогічний інститут професійної освіти (ХППО). А вже у 1933 році було створено Харківський державний університет. У його складі було 7 факультетів: фізико-математичний, хімічний, біологічний, геолого-географічний, історичний, економічний і літературно-лінгвістичний.

Найбільшим був фізико-математичний факультет. Математичне відділення готувало математиків, механіків і астрономів.

Будинок проектів 1930-ті роки

У 1929 році за ініціативи С.Н. Бернштейна та Д.М. Синцова у Харкові було відкрито науковий заклад “Український інститут математичних наук”, директором якого було призначено С.Н. Бернштейна (з 1933 року “Науково-дослідний інститут математики та механіки при Харківському університеті”). Інститут проіснував до 1950 року. Тут пройшли підготовку багато математиків і механіків, які згодом очолили у Харкові та у інших містах кафедри різних ВНЗ та відділи інститутів.

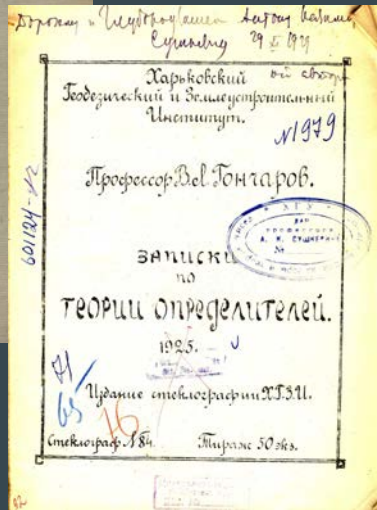
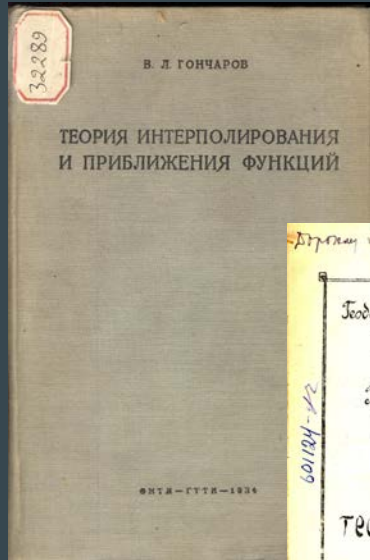
Одним з них був учень С.Н. Бернштейна

Гончаров Василь Леонідович (1896-1955), математик, професор, вихованець Харківського університету.

- Закінчив фізико-математичний факультет Харківського університету (1919).
- З 1921 р. - викладач Харківського геодезичного інституту.
- 1926-1928 р. – наукове відрядження до Паризького університету
- З 1928-1932 рр. – до НДІ Харківського університету.
- 1932-1941 рр. – викладач Московського авіаційного інституту; з 1937 р. – професор Московського університету.
- 1944-1955 рр. – зав. сектора методики математики Ін-ту методів навчання Академії педагогічних наук РРФСР.

Основні дослідження стосуються теорії функцій комплексної змінної, теорії наближення та інтерполяції функцій, історії і методики математики. Один із перших в СРСР дослідників інтерполяції цілими функціями. У 1955 році вийшов його підручник “Теория функций комплексного переменного”.

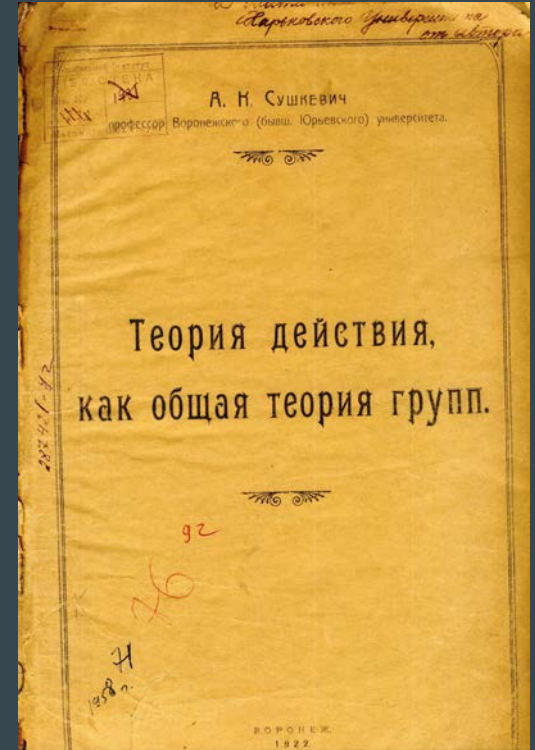
“Особо надо остановиться на лекциях В.Л. Гончарова по интегральному исчислению на 2-м курсе и теории конформных отображений на 3-м. Он принадлежал к числу тех профессоров, о которых говорят, что они творят на лекциях. Он умел вызвать интерес к рассматриваемому вопросу, подчеркнуть значение доказываемой теоремы, дать ее отточенную формулировку, выукло выделить наиболее важные моменты доказательства. Доказав теорему, Гончаров искренне радовался, хохотал, глядя на студентов сквозь очки своими пронизательными глазами. От удовольствия он размахивал руками, напоминая громадную птицу. Таким образом, лекции вызывали двойной восторг. В.Л. Гончаров восторгался излагаемым предметом, студентов же приводили в восторг и предмет и лектор».

Д.З. Горdevський (студент ХІНО у 1929 р.)

Одним із найбільших алгебраїстів Харківського університету був **Сушкевич Антон Казимирович (1889-1961)**, математик, професор Харківського університету.

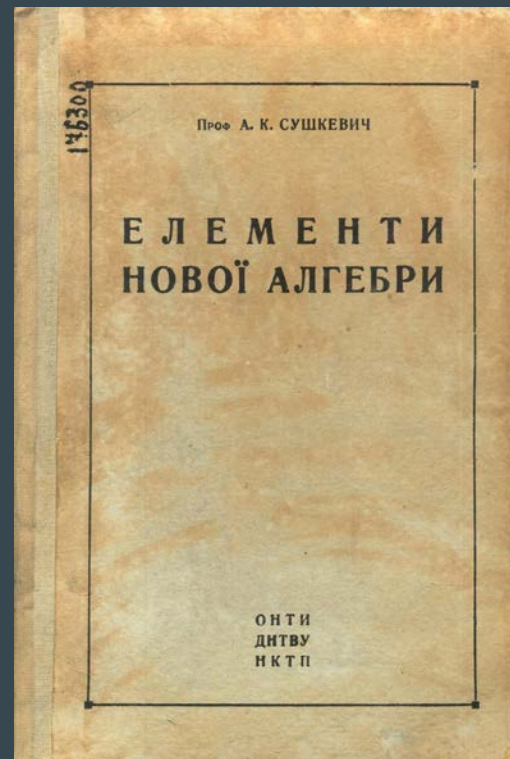
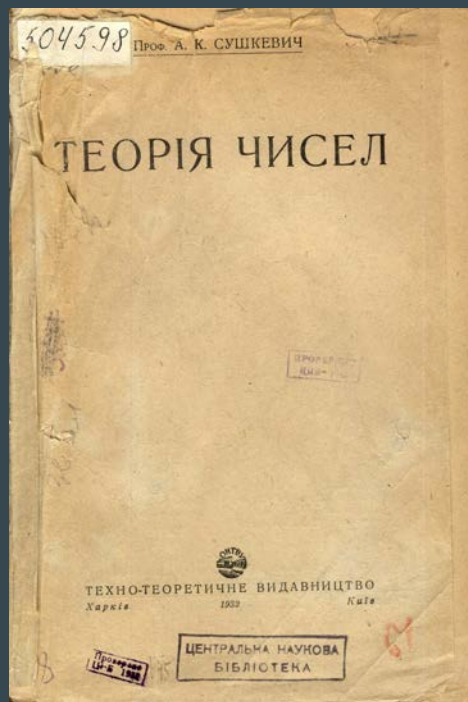
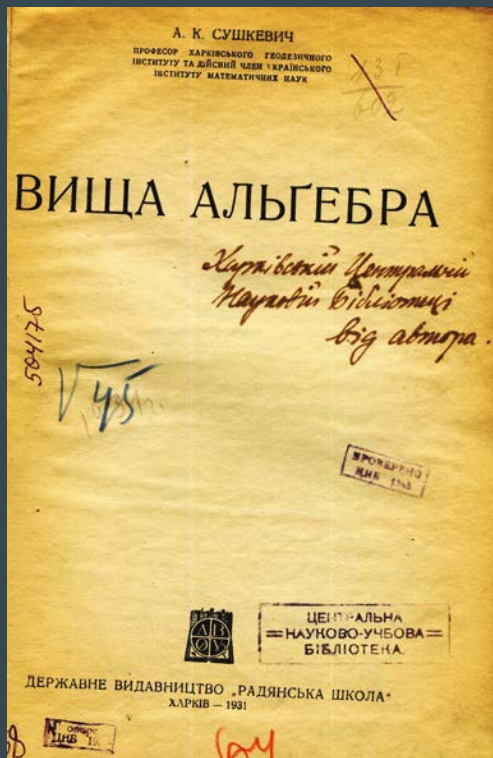
- Навчався у Берлінському університеті (1906-1911), у 1913 році закінчив Петербурзький університет.
 - З 1918 викладач у Харківському університеті
 - 1921-1929 рр. - професор Воронежського університету.
 - У 1926 році захистив у Харківському університеті дисертацію “Теория действия как общая теория групп”.
-
- 1933-1941 та 1944-1956 рр. завідувач кафедри алгебри та теорії чисел.
 - 1956-1961 рр. завідувач кафедри алгебри та загальної математики.

Біографія С.К. Сушкевича

<http://ekhnuir.univer.kharkov.ua/handle/123456789/13275>

А.К. Сушкевич є автором понад 60 наукових праць та декількох підручників: “Основы высшей алгебры” (1931,1932,1937,1941); “Вища алгебра” (1931, 1934, 1936); “Теорія чисел” (1932,1936; російською мовою 1954, 1956)

У ХІНО найбільш відомими математиками продовжували залишатися С.Н. Бернштейн і Д. М. Синцов.

Великою подією у математичному житті країни був Перший всесоюзний з'їзд математиків, який відбувся у Харкові 24-29 червня 1930 р. У роботі з'їзду взяли участь 471 представників Радянського Союзу і 14 великих іноземних вчених.

Слева направо в 1-м ряду: профессора М.М. Иванченко, Д.М. Синцов, академик С.Н. Бернштейн, профессора М.Н. Марчевский (декан факультета), Я.С. Блудов (директор института), Н.М. Душин, Б.П. Герасимович, И.С. Чернушенко, Н.Н. Евдокимов; во 2-м ряду профессора: 3-й слева – Н.П. Барабашов, 4-й слева – А.В. Желеховский, 2-й справа – Ц.К. Руссьян, 3-й справа – В.Л. Гончаров, 4-й справа – П.М. Дармостук

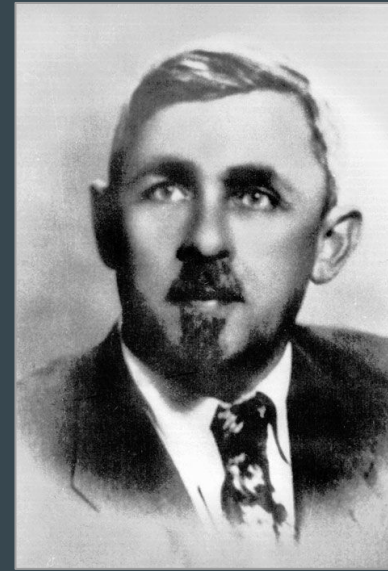

Некоторые из участников Первого всесоюзного съезда математиков, состоявшегося в Харькове 24–29 июня 1930 г.
Слева направо сидят: М.Н. Марчевский, Д.М. Синцов, С.Н. Бернштейн, Н.И. Ахизер

У 1933 році до Харкова переїздить Наум Ілліч Ахієзер.

Ахієзер Наум Ілліч (1901-1980), видатний математик, професор Харківського університету

- Закінчив Київський ІНО (1923). У 1928 році захистив дисертацію “Аэродинамические исследования”.
- У 1928-1933 одночасно працював у київських інститутах та Ніжинському ІНО.
- У 1933 році переїздить до Харкова, де очолює кафедру теорії функцій в університеті.
- У 1935-1940 — директор Інституту математики Харківського університету, де під керівництвом С. Бернштейна розробив конструктивну теорію функцій; водночас за сумісництвом — завідувач кафедри математики і теоретичної аеродинаміки ХАІ.
- За період 1924-1941 рр. опублікував понад 60 наукових робіт з математики. Багато з них було написано у Харкові.
- Близько 10 робіт опубліковано ним у співавторстві з видатним математиком М.Г. Крейном: “Курс теории функций” (1934), “О некоторых вопросах теории моментов” (монографія, 1938)

НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ ИНСТИТУТ
МАТЕМАТИКИ И МЕХАНИКИ
ХАРЬКОВСКОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УНИВЕРСИТЕТА

Дорогому Анатолию Каримовичу
Султанову от автора 25.11.40.

проф. Ахиезер Н.И.

60102-42
ВВЕДЕНИЕ В ТЕОРИЮ ЛИНЕЙНЫХ
ОПЕРАТОРОВ В ПРОСТРАНСТВЕ
ГИЛЬБЕРТА

ВЫПУСК I.

Центральная научная
библиотека ХГУ
113. 26

41
1965 16
84 92
ХАРЬКОВ
1939

Научно-Исследовательский Институт
Математики и Механики ХГУ

№1896
Дорогому Анатолию Каримовичу Султанову
25.11.40. от автора Н.И. Ахиезера

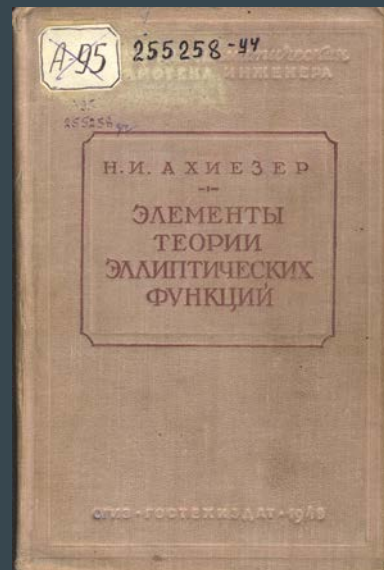
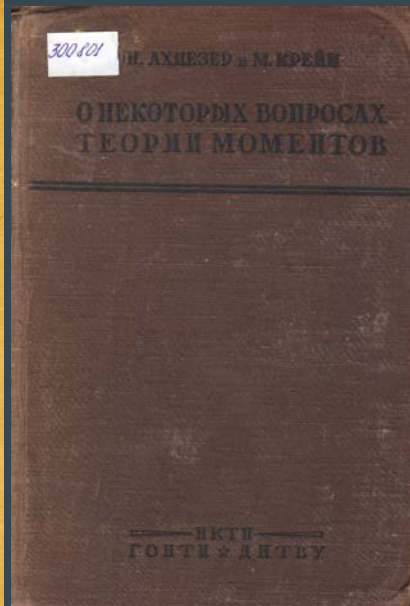
Н.И. АХИЕЗЕР

60102-42
ВВЕДЕНИЕ В ТЕОРИЮ
ЛИНЕЙНЫХ ОПЕРАТОРОВ
В ПРОСТРАНСТВЕ ГИЛЬБЕРТА

ВЫПУСК 2

Центральная научная
библиотека ХГУ
113. 26

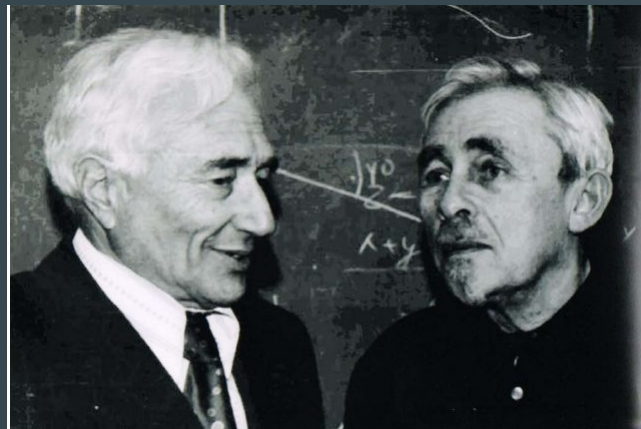
1965 16
84 92
ХАРЬКОВ
1940

Праці Н.І. Ахієзера

http://dspace.univer.kharkov.ua/simple-search?query=%D0%B0%D1%85%D0%B8%D0%B5%D0%B7%D0%B5%D1%80&sort_by=0&order=DESC&rpp=10&etal=0&start=0

- 1941 до жовтня 1943 — професор, завідувач кафедри вищої математики Казахстанського гірничо-металургійного інституту (Алма-Ата)
- 1943-1947 — професор кафедри вищої математики Московського енергетичного інституту.
- У 1947 р. повернувся до Харкова, де до квітня 1950 — директор Інституту математики при Харківському університеті, де створив потужний колектив математиків. Водночас з 1947 до вересня 1955 — завідувач кафедри теорії і математичної фізики ХПІ, залишаючись професором Харківського університету за сумісництвом.
- З 1955 до 1961 — знову завідувач кафедри теорії функцій, згодом математичної фізики (1963–1974) Харківського університету, де працював професором до кінця життя. У 1961-1963 — завідувач відділу, від 1963 — старший науковий співробітник, від 1970 — науковий консультант Фізико-технічного інституту низьких температур АН УРСР (Харків).
- З 1947 року впродовж багатьох років очолював Харківське математичне товариство.

Н.И. Ахиезер и Б.Я. Левин

Геронимус Яків Лазаревич (1898-1984) - математик, вихованець Харківського університету

- Закінчив Харківський університет (1920).
- З 1920 р. викладач математики у Харківському технологічному інституті. Читав курси лекцій з математики, теоретичної та прикладної механіки, аеродинаміки (з 1926). Професор Харківського хіміко-технологічного інституту (з 1930), одночасно - з 1930 по 1972 рр. - завідувач кафедри теоретичної механіки ХАІ.
- Доктор фізико-математичних наук (1939). Автор понад 200 друкованих праць, присвячених дослідженням в області теоретичної і прикладної механіки, ортогональних поліномів.
- Автор семи монографій, таких як «Теория ортогональных многочленов» (1950), «Многочлены, ортогональные на окружности и на отрезке» (1958), «Динамический синтез механизмов по методу Чебышева» (1958), «Геометрический аппарат теории синтеза плоских механизмов» (1962), «Теоретическая механика. Очерки об основных положениях» (1973).
- Популяризаторська велика праця «Очерки о работах корифеев русской механики» (1952), яка детально розглядає внесок у науку П.Д. Чебишева, С. В. Ковалевської та інших вчених.

455637

СОВРЕМЕННЫЕ
ПРОБЛЕМЫ
МАТЕМАТИКИ

Я. А. ГЕРОНИМУС

МНОГОЧЛЕНЫ
ОРТОГОНАЛЬНЫЕ
НА ОКРУЖНОСТИ
И НА ОТРЕЗКЕ

Я. Л. ГЕРОНИМУС

ТЕОРЕТИЧЕСКАЯ
МЕХАНИКА

452437

Я. Л. ГЕРОНИМУС

ДИНАМИЧЕСКИЙ
СИНТЕЗ
МЕХАНИЗМОВ
ПО
ЧЕБЫШЕВУ

ИЗДАТЕЛЬСТВО ХАРЬКОВСКОГО УНИВЕРСИТЕТА

Я. А. ГЕРОНИМУС

ОЧЕРКИ
О РАБОТАХ КОРИФЕЕВ
РУССКОЙ МЕХАНИКИ

Левітан Борис Моисеевич (1914-2004), математик, професор, вихovanець Харківського університету.

- Закінчив Харківський університет у 1936 році.
- У 1940 році отримав ступінь доктора фізико-математичних наук. Через рік отримав звання професора.
- У період з 1938 по 1941 роки він працював у Харківському університеті.
- Учасник Другої світової війни.
- З 1944 по 1961 роки працював у Військовій академії імені Ф. Е. Дзержинського у Москві, а з 1961 перейшов на роботу у МДУ, поєднуючи ці дві посади.

Його головні праці присвячені проблематиці функціонального аналізу та математичній фізиці. Однією з найвідоміших праць Бориса Левітана стало спільне І. М. Гельфандом дослідження 1951 року присвячене рішенням зворотної задачі відновлення диференціального рівняння другого порядку по його спектральній функції. Загалом ним було опубліковано понад 150 робіт і 7 монографій.

Б. М. Левитан

**ПОЧТИ-ПЕРИОДИЧЕСКИЕ
ФУНКЦИИ**

**СОВРЕМЕННЫЕ
ПРОБЛЕМЫ
МАТЕМАТИКИ**

Б.М. ЛЕВИТАН

**О ПЕРАТОРЫ
ОБОБЩЕННОГО СДВИГА
И НЕКОТОРЫЕ
ИХ ПРИМЕНЕНИЯ**

ОZON.RU

Б.М. ЛЕВИТАН

**ТЕОРИЯ
ОПЕРАТОРОВ
ОБОБЩЕННОГО
СДВИГА**

Б. М. ЛЕВИТАН, И. С. САРГСЯН

**Операторы
Штурма – Лиувилля
и Дирака**

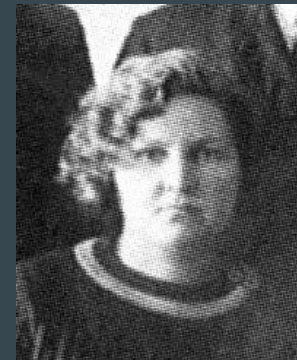
Учнем математика Д.М. Синцова був **Яків Павлович Бланк (1903-1988)**, математик, професор, вихovanець Харківського університету

- Закінчив Харківський інститут народної освіти у 1926 році. Ще під час навчання, з 1925 року почав викладати у Харківському технологічному інституті.
- З 1929-1941 рр. працює науковим співробітником науково-дослідного інституту математики та механіки при цьому закладі.
- У 1930 році отримав звання доцента кафедри теоретичної механіки та математики. Водночас з 1932 року почав працювати на кафедрі геометрії Харківського університету.
- У 1949 році захистив дисертацію “Поверхности переноса и их обобщения”. Здобув низку фундаментальних результатів у диференціальній геометрії Пфаффового рівняння, теорії конгруенцій, теорії поверхонь переносу та їх узагальнень на неевклідові простори різних вимірів
- Виконував обов'язки завідувача кафедри (1943–44, 1946–50, 1960–80 роках), з 1980 по 1984 працював на посаді професора, а з 1984 на посаді професора-консультанта.

Автор понад 50 наукових друкованих праць.

Перша жінка геометр у Харківському університеті **Марія Антонівна Ніколаєнко (1905-1988)**, математик, вихованець Харківського університету.

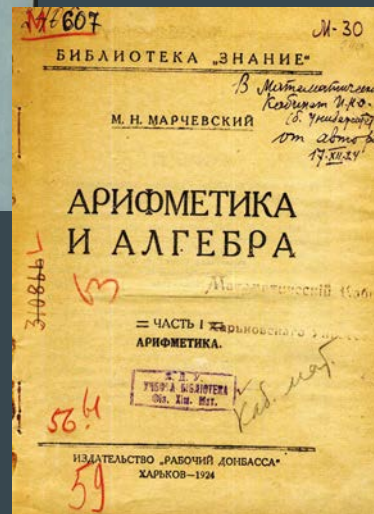

- У 1921 р. вступила до ХІНО.
- У 1931 році Марія Антонівна закінчила аспірантуру і після захисту роботи на тему "Аффинная дифференциальная геометрия" отримала звання наукового співробітника і посаду доцента кафедри геометрії. М.А.Ніколаєнко було доручено читання спеціального курсу топології.
- Наукові роботи М.А.Ніколаєнко відносяться до області диференціальної геометрії. Першою публікацією (1929 р.) є робота, виконана з Я.П.Бланком, в якій поняття дотичної поверхні $S.Li$ поширене на пфафове різноманіття. М.А.Ніколаєнко були досліджені характеристики монжева рівняння в тривимірному і багатовимірному просторі. Виконуючи обов'язки доцента кафедри геометрії, Марія Антонівна читала аналітичну геометрію, диференціальну геометрію, мат. аналіз, курс по топології і курс для геометрів по пфафовим і монжевим різноманіттям.

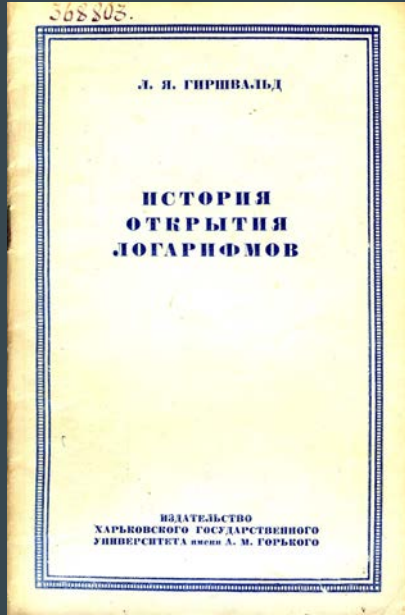
Марчевський Михайло Миколайович (1884-1974), математик, вихованець, професор Харківського університету.

- У 1907 році закінчив Харківський університет,
- У 1910 - 1913 рр. навчався в Геттінгенському університеті.
- У Харківському університеті з 1917 - 1969 рр.
- З 1926 р - професор ХІНО.
- У 1930 - 1933 рр. був деканом математичного факультету, а з 1928 по 1941 рік завідував кафедрою математичного аналізу і читав лекції з математичного аналізу.
- З 1948 р читав лекції з вищої математики на геофаці і на вечірньому відділенні економічного факультету ХДУ.

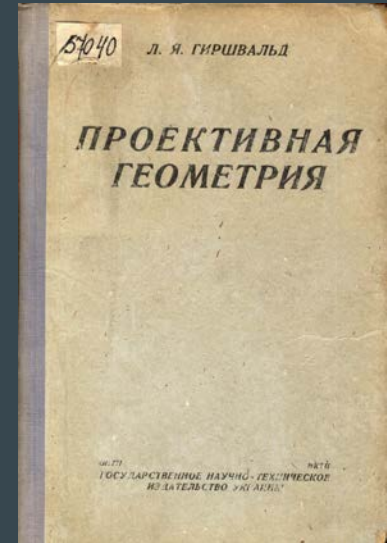
Автор понад 40 робіт з різних розділів математики, методики її викладання та історії математики. Серед них - два посібники з інтегрального числення і одне - з теорії чисел.

Гиршвальд Лев Якович (1894-1967), математик, вихованець Харківського університету

- У 1921 році закінчив Харківський університет. Крім геометрії займався теорією ймовірностей, був організатором математичних олімпіад.
- Викладав математику і алгебру на робочому факультеті Харківського технологічного інституту (1921-1925), Харківському вечірньому електромеханічному робочому технікумі (1922-1924), у геодезичному і землевпорядному інституті, інституті народного господарства (1927-1929).
- Науковий співробітник Українського інституту математичних наук при Харківському інституті народної освіти (1929). З 1932 р. викладав у Харківському університеті.

До війни викладачами математики та механіки у Харківському університеті працювали **Данилевський** Олександр Михайлович (1906-1941), математик та **Ефрос** Олександр Михайлович (1908-1941), математик, професор.

У співавторстві ними було створено підручник “Операционное исчисление и контурные интегралы”, виданий у 1937 р. у Харкові.

Обидва загинули у Харкові під час німецької окупації.

До 1955 року спеціальність астрономія відносилася до математичного факультету. Одним із видатних астрофізиків у Харківському університеті був **Герасимович Борис Петрович (1889-1914)**, який деякий час завідував кафедрою теоретичної фізики.

Віртуальна виставка присвячена Герасимовичу Б.П.

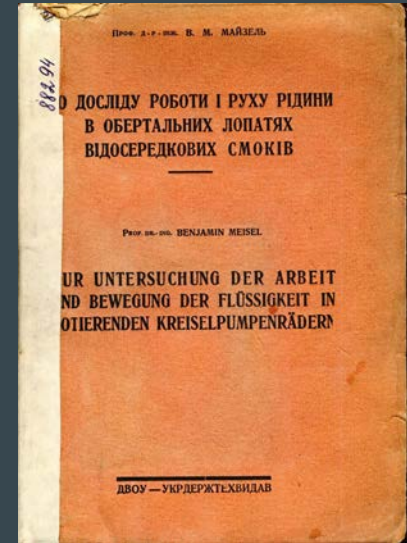
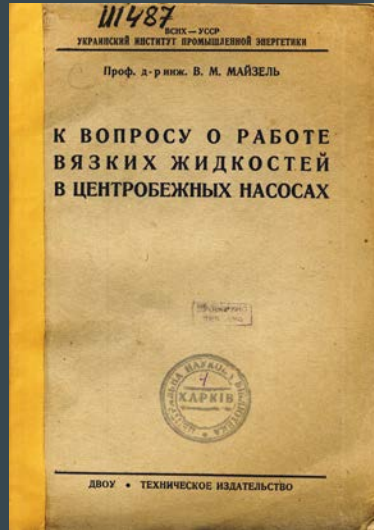
http://www-library.univer.kharkov.ua/pages/exhibitions/gerasimovich_2019/gerasimovich.pdf

Інститут математики і механіки ХГУ. Слева направо стоять: верхній ряд — Л. Я. Пиривальд, Э. М. Жмудь, Я. П. Бланк, А. С. Лейбин; середній ряд — Д. З. Гордєвський, Н. С. Ландкоф, В. А. Марченко, Г. И. Дринфельд, А. Я. Повзнер; сидять — Я. Л. Геронімус, А. К. Суликевич, Н. И. Ахизер, Б. Я. Левин, А. В. Погорелов, М. Д. Дальберг. 1950 г.

Майзель Веніамін Михайлович (1900-1943) - механік, професор Харківського університету

- Закінчив з відзнакою Харківський технологічний інститут (1921), Харківський інститут народної освіти (1922) і Харківський інститут народного господарства (1923).
- З 1933 р. — завідувач кафедри Харківського університету, одночасно працював у інститутах енергетики та будівельної механіки АН УРСР. Наукові праці присвячено гідродинаміці, турбомашинобудуванню, дослідженню напруг, термопружності. Розробив метод експериментального визначення напруженого стану нагрітого тіла (метод Майзеля).

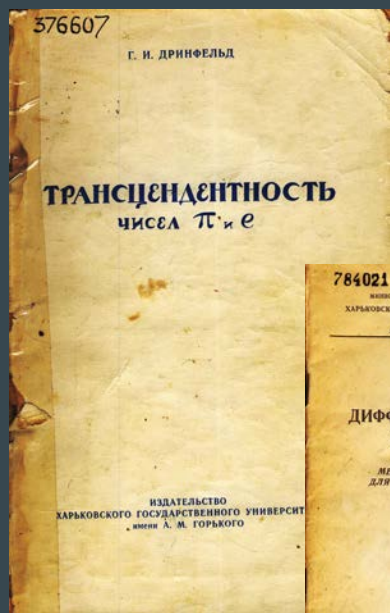
У роки війни Харківський університет було евакуйовано у Кзил-Орду, і тільки з 1 листопада 1943 року заняття відновилися. Після війни професорсько-викладацький склад математичного відділення дуже змінився. У 1944 році з Києва приїздить професор **Дрінфельд Гершон Іхельович (1908-2000), математик, професор.**

- У 1931 році Г.І. Дрінфельд закінчив Київський університет. Його залишили в університеті для викладацької роботи. У 1935 році захистив кандидатську дисертацію, а у 1941 р. - докторську. Працював за сумісництвом старшим науковим співробітником Інституту математики АН УРСР. Під час війни працював в АН УРСР, евакуйованої до Башкирії.
- У 1944-1962 роках завідував кафедрою математичного аналізу у Харківському університеті.
- До 1950 р. він також був заступником директора Харківського інституту математики.

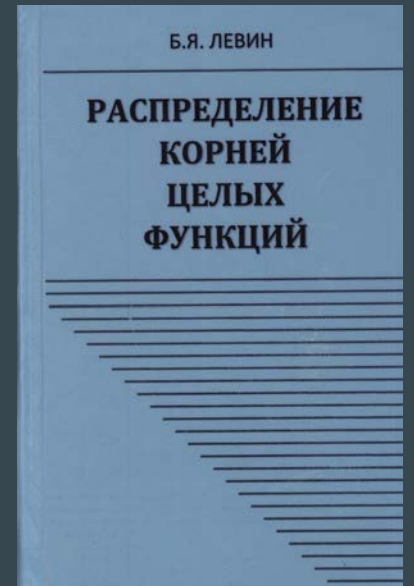
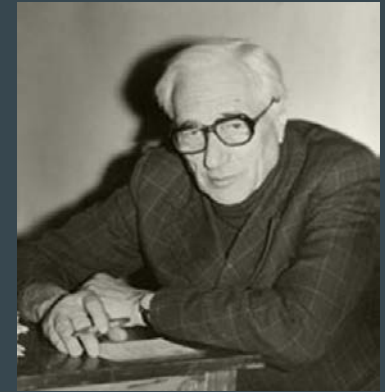
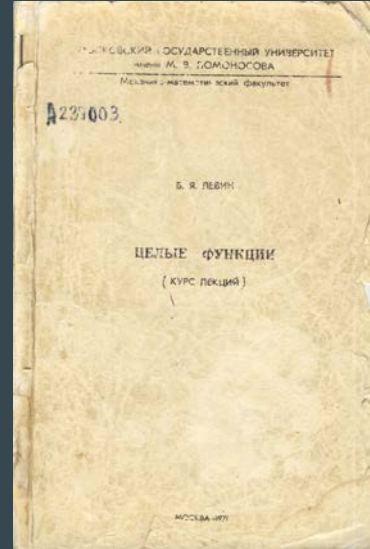
Г.І. Дрінфельд вніс фундаментальний вклад у процес викладання математичного аналізу в Харківському університеті.

Де кілька робіт Г. Дрінфельда відносяться до алгебри, теорії ймовірностей і історії математики. У співавторстві з Михайлом Кравчуком він написав підручники "Вступ до вищої математики" (1932) і "Теорія детермінантів" (1933), а у співавторстві з И.А. Яковлевым - "Введение в математический анализ" (1971). Його навчальний посібник "Дополнения к общему курсу математического анализа" (Харків, 1958) і науково-популярні книги "Трансцендентность чисел π " (1952) і "Квадратура круга и трансцендентность числа π " (1976) написані з великою педагогічною майстерністю. Вони здобули широку популярність і перекладалися багатьма іноземними мовами. Цікава його книга для школярів "Интерполирование и способ наименьших квадратов" (1984).

Левін Борис Якович (1906-1993), математик, професор Харківського університету.

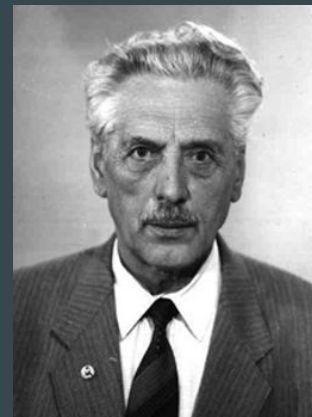
- У 1932 році закінчив Ростовський університет.
- У 1935 році переїздить до Одеси, де викладав математику в Інституті інженерів морського флоту та Одеському університеті.
- У 1936 році представив дисертацію “О росте целой функции по лучу и распределение ее нулей по аргументам”.
- У 1949 році на запрошення Н. Ахієзера переїздить до Харкова, де працював у Харківському університеті.
- У 1956 році опублікував монографію "Распределение корней целых функций", яка була перекладена німецькою та англійською мовами, і опублікована в Німеччині і США (двічі).
- У 1969 році, не перериваючи викладання в університеті, Борис Якович організував і очолив Відділ теорії функцій у Інституті низьких температур АН України, де і працював до останніх днів життя.

Погорєлов Олексій Васильович (1919-2002), один з найвидатніших геометрів у світі, професор Харківського університету, академік.

Віртуальна виставка присвячена Погорєлову О.В.

http://www-library.univer.kharkov.ua/pages/exhibitions/pogorelov/pogorelov_a.pdf

...Едва ли можно сегодня назвать второго математика, который обогатил бы науку таким количеством сильных глубоких конкретных результатов в области геометрии...

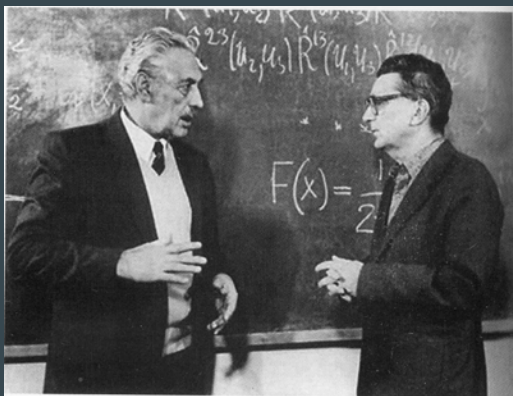
О.Д. Александров, математик

Дошку на честь **О. В. Погорєлова** встановлено у 2009 році за адресою площа Свободи, 4 на фасаді Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна.

Марченко Володимир Олександрович (1922), математик, професор та вихованець Харківського університету, академік.

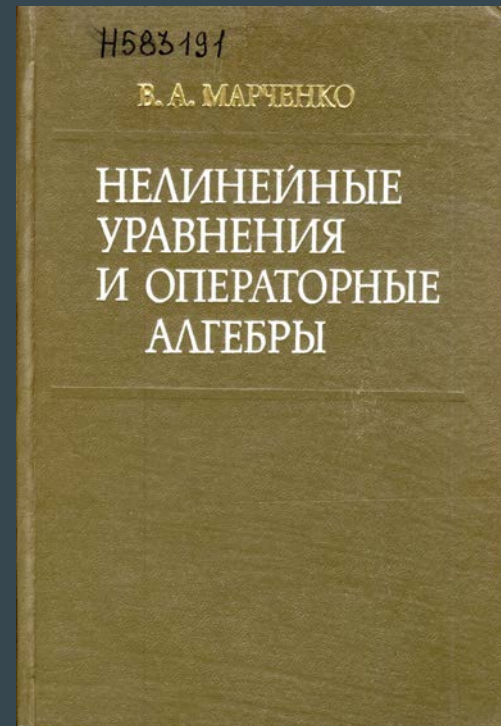
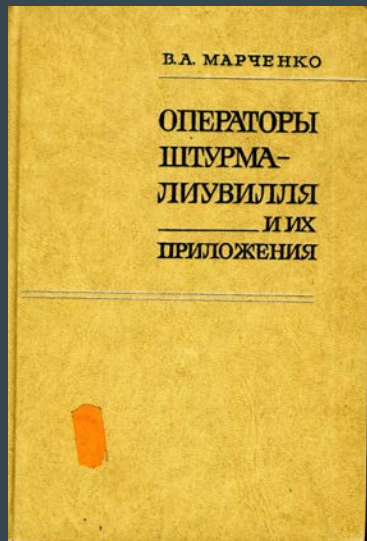
- Закінчив Харківський університет у 1945 році.
- У 1948 році захистить магістерську дисертацію “Методы суммирования обобщенных рядов Фурье”, а у 1951 році захистив докторську дисертацію “Некоторые вопросы теории одномерных линейных дифференциальных операторов второго порядка”.
- У 1952 р. став професором Харківського університету.
- У 1961 році переходить у тільки що створений Фізико-технічний інститут низьких температур АН УРСР (ФТІНТ), де бере активну участь в організації Математичного відділу, в якому проводить широкий курс фундаментальних і прикладних досліджень.

А.В. Погорелов и В.А. Марченко

- Паралельно він продовжує педагогічну діяльність в університеті, яка розпочалась ще у 1945 році. Довгі роки він був Президентом Харківського математичного товариства, редактором і членом редколегій багатьох вітчизняних і іноземних математичних журналів.

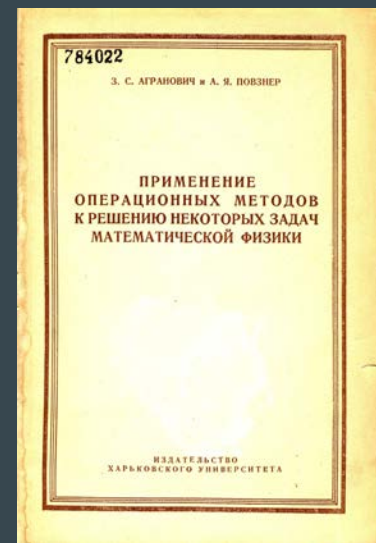
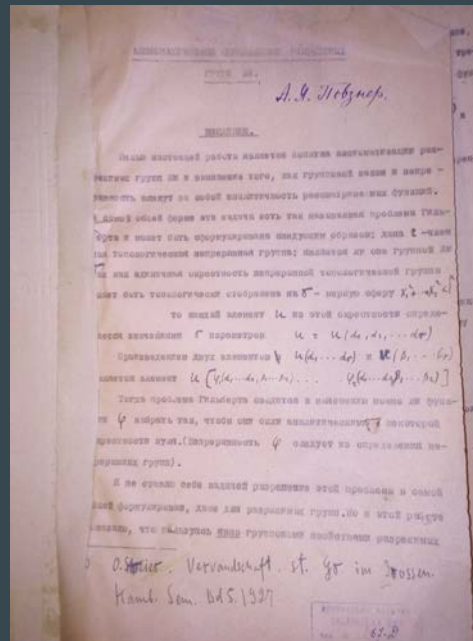
Марченко В.О. автор понад 130 наукових публікацій, в тому числі 12 монографій. Основні праці стосуються спектральної теорії диференціальних операторів, крайових задач математичної фізики, теорії функцій, методів інтегрування нелінійних диференціальних рівнянь, прикладної та обчислювальної математики.

Повзнер Олександр Якович (1915-2008), математик, професор Харківського університету.

- Після закінчення у 1936 р. фізико-математичного факультету Харківського університету залишився в аспірантурі при Інституті математики та механіки.
- У 1938 р. захистив кандидатську дисертацію, а у 1946 - докторську у Московському університеті.
- 1946-1960 рр. працював у Харківському університеті.
- З 1960 - працював у фізичних інститутах АН СРСР.

Олександр Яковичу належать фундаментальні результати у багатьох галузях математики. Піонерські роботи у спектральній теорії диференціальних операторів, гармонійному аналізі та математичній фізиці зіграли важливу роль у розвитку цих розділів.

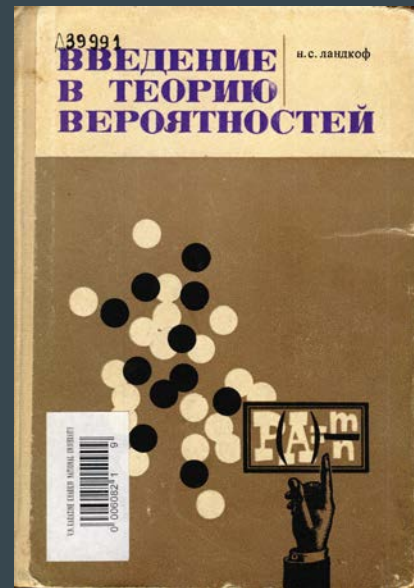
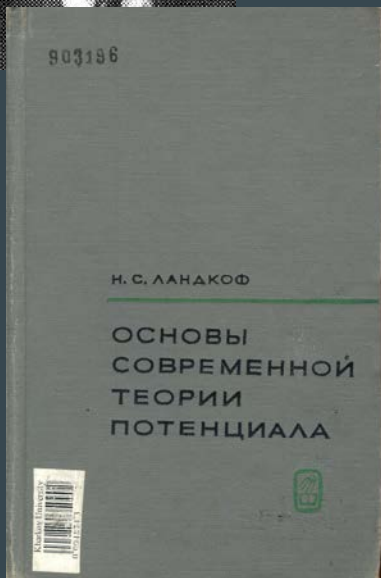

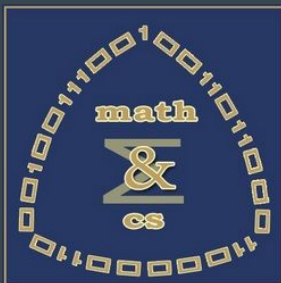

Ландкоф Наум Самійлович (1915-2004) – математик, професор та вихованець Харківського університету.

- у 1937 році закінчив Харківський університет, де від 1940 року працював.
- З 1978-1985 рр. – завідувач кафедри вищої математики Ростовського інженерно-будівельного ін-ту.
- Потім переїздить до Ізраїлю.

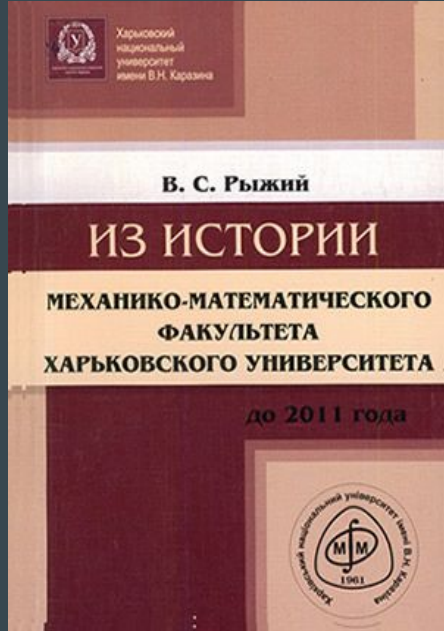
Наукові дослідження стосуються теорії функцій комплексної змінної та диференціальних рівнянь з частинними похідними, зокрема теорії потенціалу та пов'язаних з нею питань про наближення неперервних функцій гармонічними функціями. Знайшов узагальнення даних результатів М. Келдиша та М. Лаврентьєва, дослідив множину іррегулярних точок узагальненої задачі Діріхле. Він опублікував книги “Основы современной теории потенциала” (1966) та “Введение в теорию вероятностей” (1968).

У 1961 році на базі математичного відділення фізмату був створений механіко-математичний факультет, першим деканом якого став Дмитро Захарович Гордевський (1908-1979).

З 1 вересня 2015 року факультет має нову назву – «Факультет математики і інформатики» <http://math.univer.kharkov.ua/>

У презентації було використано матеріал з книги:
Рыжий В.С. Из истории механико-математического факультета Харьковского университета (до 2011 года) / В.С.Рыжий. – Харьков : ХНУ, 2014

Ця книга містить матеріали з історії існування математичного відділення, починаючи з 1805 року (математичних кафедр і кафедри механіки), а з 1961 року - механіко-математичного факультету Харківського університету.